img1 Teisminio proceso Nr. 2-29-3-02157-2020-5

(S)

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS **NUTARTIS**

2022 m. lapkričio 8 d.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Antano Simniškio (kolegijos pirmininkas), Donato Šerno ir Algirdo Taminsko,

susipažinusi su 2022 m. spalio 31 d. paduotu pareiškėjos D. J. kasaciniu skundu dėl Šiaulių apygardos teismo 2022 m. rugsėjo 7 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Pareiškėja D. J. padavė kasacinį skundą dėl Šiaulių apygardos teismo 2022 m. rugsėjo 7 d. nutarties peržiūrėjimo kasacine tyarka civilinėje byloje pagal pareiškėjos D. J. prašymą suinteresuotiems asmenims Nacionalinei žemės tarnybai prie Žemės ūkio ministerijos ir A. Ž. dėl proceso atnaujinimo Telšių apylinkės teismo Mažeikių rūmuose išnagrinėtoje civilinėje byloje Nr. e2YT-108-1139/2021. Pareiškėja kasaciniu skundu prašo panaikinti panaikinti Telšių apylinkės teismo 2022 m. liepos 5 d. sprendimą ir Šiaulių apygardos teismo 2022 m. rugsėjo 7 d. nutartį ir priimti naują sprendimą – atnaujinti procesą Telšių apylinkės teismo Mažeikių rūmuose išnagrinėtoje civilinėje byloje Nr. e2YT-108-1139/2021.

Kasacinis skundas grindžiamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose

įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, Atraikos kolegją pazyni, kad kasacinis teismas ukrina zemesnes instancijos teismų sprendimų (muarcių) teiseturių tik sintinais atvėjas, kai yra bent vienas iš <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (<u>CPK</u> 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagristi išsamiais teisiniais argumentais (<u>CPK</u> 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, kad kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atvėju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas CPK 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą

materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai

pagrįsti, kad teisės pažeidimas yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskustuose teismu sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Pareiškėja kasaciniame skunde nurodo, kad žemesnės instancijos teismai nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikos dėl proceso atnaujinimo CPK 366 straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu dėl juridinę reikšmę turinčių faktų nustatymo ir tokios kategorijos bylų administracinių teismų sprendimų prejudicinės reikšmės, dėl įrodymų leistinumo, taip pat dėl įrodymų ištyrimo ir vertinimo bei dėl teisės normų, galiojusių sudarant sandorius, taikymo klausimo. Pažymima, kad teismai taip pat nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos dėl apeliacinio teismo pareigos motyvuoti sprendimą, prejudicinio fakto galios. Be to, nurodoma ir tai, kad sprendimai neatitinka Europos Žmogaus Teisių

Teismo jurisprudencijos.

Pareiškėja paaiškina, kad ji ėmėsi visų priemonių nustatyti žemės nuosavybės valdymo faktą ir jo perleidimo teisėtumą. Pareiškėja kreipėsi į valstybinį archyvą, tačiau tok po pakartotinių kreipimusi į archyvą gauti duomenys, kad ginčui aktualus sandoris nebuvo įregistruotas, ką patvirtino archyvo pažyma, jog Lietuvos Centriniame archyve saugomame Mažeikių apskrities hipotekos įstaigos fonde (F.1065) tarp 1148 saugomų bylų datuojamų 1938-1940 metais nėra E. D., E. (tėvo ar sūraus) bylos. Ši aplinkybė rodo, kad pareiškėja elgėsi sąžiningai, nes naujai kreipdamasi į valstybės archyvą siekė užtikrinti savo nuosavybės teises, anksčiau valstybinis archyvas tokių duomenų nepateikė ir todėl jų ji negalėjo gauti. Teismai nagrinėdami bylą dėl juridinio fakto nustatymo vertino faktines bylos aplinkybes nesant šioje byloje pateiktų archyvinių dokumentų, susijusių su nuosavybės teisės į žemę patvirtinimu.

Pareiškėjos vertinimu, naujai surasti ir teismui pateikti rašytiniai įrodymai įrodo, kad nors 1938 m. spalio 30 d. D. E. ir jo sutuoktinės E. E. buvo pasirašytas žemės perleidimo sūnui E. D. sandoris, tačiau jis nebuvo įgyvendintas, nes sandoris iki žemės nacionalizacijos nebuvo įregistruotas

įstatymų nustatyta tvarka, todėl neigijo juridinės galios.

Kasaciniame skunde papildomai pažymima, kad administraciniai teismai, kurių sprendimais rėmėsi pirmosios instancijos teismas, nagrinėdamas bylą iš esmės, nesant pareiškėjų reikalavimų, savarankiškai nagrinėjo juridinio fakto dėl žemės valdymo nuosavybės teisėmis klausimą, kas nėra numatyta įstatymais ir tai prieštaravo teismų kompetencijai. Administraciniai teismai ne tik, kad nustatinėjo juridinius faktus, bet ir netikėjo sovietinės valdžios dokumentais. Apeliacinės instancijos teismas šių apeliacinio skundo motyvų nenagrinėjo, todėl šis pažeidimas gali būti

pripažintas esminiu pagal <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalies 1 punktą.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniams skundo nekeliama tokių teisės klausimų, kurie attikktų <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nurodytus bylos peržūrėjimo kasacinia teskentama tokių teisės kausimų, kurie attiktų <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 daryje nurodytus bylos peržūrėjimo kasacinia teisės klausima, tačiau yra reikalinga pagrįsti ypatingą jo svarbą vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiami jame nurodomi kasacinio skundo pagrindai dėl jame nurodytų teisės normų pažeidimo ir nukrypimo nuo kasacinio teismo praktikos. Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu <u>CPK 346 straipsnio</u>, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (<u>CPK 350 straipsnio</u> 2 dalies 3, 4 punktai). Kasacinį skundą atsisakius priimti, grąžinamas už kasacinį skundą sumokėtas žyminis mokestis (<u>CPK 87 straipsnio</u> 1 dalies 3 punktas, 5 dalis).

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui. Grąžinti A. K., asmens kodas (duomenys neskelbtini) 100 Eur (vieno šimto eurų) žyminį mokestį, sumokėtą 2022 m. spalio 28 d. Swedbank mokėjimo nurodymu Nr. 100. Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Antanas Simniškis

Donatas Šernas

Algirdas Taminskas